

Sygn. akt IV P 69/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w (...) IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Barbara Kokoryn
Ławnicy:	Halina Ankiewicz, Jolanta Przastek
Protokolant:	sekr. sądowy Tomasz Miłosz

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2017 r. w (...)

na rozprawie sprawy z powództwa J. S. (1)

przeciwko (...) S.A. w G.

o odszkodowanie za rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę (...) (pięćdziesiąt sześć tysięcy osiemset trzydzieści pięć) złotych brutto z odsetkami ustawowymi od dnia 25 marca 2016 roku do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałym zakresie,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę (...) (dwa tysiące osiemset czterdzieści dwa) złote tytułem pozostałych kosztów procesu,

III. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 18954 (osiemnaście tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt cztery) złote brutto.

Sygn. akt IV P 69/16

UZASADNIENIE

Pełnomocnik w imieniu J. S. (1) wystąpił z powództwem przeciwko (...) S.A. w G., o odszkodowanie za rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia w kwocie 56.835zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu. W obszernych pismach procesowych wskazywał, że oświadczenie zostało złożone po terminie, a przyczyny są nieuzasadnione. Podkreślał, że zarzuty pozwanego nie zasługują na uwzględnienie.

Pełnomocnik w imieniu (...) S.A. w G. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, podkreślając, że rozwiązanie umowy o pracę było uzasadnione i poprawne pod względem formalnym. Pełnomocnik pozwanego zgłosił zarzut potrącenia kwoty 2.000.000zł, oraz kwot 555,14zł tytułem zwrotu wartości

zatankowanego przez powoda paliwa od 23.01.2016r. i 1574,40zł. zwrotu kosztów wynajmu auta zastępczego za samochód, który nie został przez niego w terminie zwrócony.

Pełnomocnicy stron wnosili o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa według norm przepisanych, a pełnomocnik powoda wraz ze opłatami i kosztami poniesionymi przez powoda w postępowaniach zażaleniowych.

Sąd ustalił, co następuje:

J. S. (1) ukończył studia na Akademii (...) w P. na kierunku zarządzanie oraz na Uniwersytecie (...) - (...) na kierunku marketing i zarządzanie. Pracował jako technolog, z-ca dyrektora ds. Marketingu, dyrektor marketingu, kierownik zakładu i prezes zarządu. Nie ma kwalifikacji w zakresie budownictwa, nie zajmował się konstruowaniem urządzeń czy budynków. (bezsporne)

Strony łączył stosunek pracy. Na podstawie umowy o pracę z dnia 1 marca 2011r. J. S. (1) zostały u pozwanego, wówczas noszącego nazwę Przedsiębiorstwo (...) SA powierzone obowiązki na stanowisku Dyrektora ds. Rozwoju i Marketingu na czas nieokreślony. Jednocześnie powód pełnił funkcję Prezesa Zarządu pozwanej spółki. Obowiązywały powoda 8miogodzinna norma dobową i przeciętnie 40godzinna norma tygodniowa czasu pracy, 26 dniowy urlop wypoczynkowy. Do jego obowiązków należało: przygotowywanie ofert i ich przedstawianie Zarządowi, nadzorowanie pracy podległych komórek pozwanego.

W celu ułatwienia przemieszczania się do S., O. i innych miejsc, gdzie były realizowane kontrakty pozwanego, J. S. (1) został powierzony samochód osobowy marki V. (...) nr rej (...), który był zobowiązany zatankować i utrzymywać w odpowiednim stanie. Koszty zakupu paliwa rozliczne były za pomocą karty paliwowej. Koszty użytkowania samochodu w celach prywatnych ponosił powód. Zgodnie z umową dotyczącą korzystania z samochodu z dnia 1.01.2015r., powód był zobowiązany na każde wezwanie spółki zwrócić niezwłocznie samochód.

Początkowo J. S. (1) przysługiwało wynagrodzenie miesięczne w wysokości 13 000,00 zł brutto, a od dnia 28 listopada 2012 r. strony zawarły aneks do umowy o pracę, w którym wynagrodzenie miesięczne powoda określono w wysokości 18 954,00 zł brutto. (dowód: kopia umowy o pracę z dnia 01.03.2011 r. –k. 13-14, kopia aneksu do umowy o pracę z dnia 28.11.2012 r. –k. 15, dokumenty –k. 17,24 -25, 38, umowa powierzenia mienia w aktach osobowych powoda, upoważnienie i oświadczenie -cz.B, zeznania świadków : G. K. –k. 307v – 308, M. M. (1) –k. 308v -309v, A. S. (1) – k. 309v -310v, przesłuchanie M. M. (2) - protokół rozprawy z dnia 06.10.2016r. 00:6 do 00:49 k.732v-734 i 740, przesłuchanie strony powodowej –k. 305v-307, 620v-625).

Stosownie do § 2 umowy o pracę J. S. (2), wykonywał pracę w S., w siedzibie pozwanego.

W S. znajdował się dział ofertowania, przygotowujący oferty, które weryfikował i Zarządowi przedstawiał J. S. (1). Zamówieniami, rabatami oraz kancelarią, i sekretariatem zajmowała się E. R.. Następnie oferty przygotowywała kierownik działu technicznego, A. M.. Kolejno w O. zostało stworzone biuro ofertowe, najpierw przy ul. (...), a następnie przy ul. (...), w O. wykonywane były czynności w zakresie wyszukiwania ogłoszeń przetargowych. Za wynajdowanie ofert odpowiedzialni byli A. Z. i S. K. (1) (kosztorysanci) oraz S. K. (2) (dyrektor operacyjny). Z zasady pracownicy ci przygotowywali dla Zarządu propozycje przetargów, w których Spółka mogłaby wziąć udział. Powód nadzorował ich pracę, brał udział w przygotowywaniu ofert i przedstawiał je zarządowi. Był odpowiedzialny za kwestie analizy przetargów publicznych pod względem możliwości i opłacalności wykonania wskazanych w nich zadań. Spółka dążyła do uzyskiwania kontraktów na 15mln złotych. Najczęściej wartość kontraktów wynosiła około 5-6mln złotych. Następnie ofertami zajęli się pracownicy, zatrudnieni w siedzibie pozwanego w G..

Powód świadczył pracę w biurze w O., tym bardziej chętnie, że mieszkał w tym mieście. Powód wykonywał także zadania powierzone mu w innych wynikających z potrzeb pracodawcy miejscach. (dowód :przesłuchanie powoda – k. 306, przesłuchanie świadków E. R. - k.639 -64, M. M. (2) - protokół rozprawy z dnia 06.10.2016r. 00:6 do 00:49 k.732v-734 i 740)

Przedsiębiorstwo (...) SA w S. prowadziło działalność gospodarczą m.in. w zakresie robót związanych z instalowaniem maszyn przemysłowych, sprzętu i wyposażenia oraz budowy obiektów inżynierii wodnej.

W dniu 30.06.2011r. Przedsiębiorstwo (...) SA w S., reprezentowane przez J. S. (1) jako wice-prezesa zawarło kontrakt z Przedsiębiorstwem (...) Sp. z o.o. w S. na modernizację oczyszczalni ścieków i rozwoju infrastruktury wodno-kanalizacyjnej w S. zwanym też „(...) w S.” na kwotę (...) brutto. Z uwagi na trudności został przedłużony termin wykonania przedmiotu umowy do dnia 31.12.2014r. Jednocześnie za nieukończenie zamówienia w terminie strony przewidziały kary umowne po 0,1% wartości kontraktu brutto za każdy dzień opóźnienia, przy czym maksymalna kwota odszkodowania nie mogła przekroczyć 20% wartości kontraktu. Do obsługi tego kontraktu przydzielony był jako kierownik kontraktu- A. S. (2), ogólnie zaś dyrektorem ds. realizacji był P. P.. Stale pracując w O., J. S. (2) dojeżdżał i kontrolował postęp prac przy modernizacji oczyszczalni ścieków w S., prowadził w imieniu pozwanego rozmowy z zamawiającym i podwykonawcami. W okresie do końca marca 2015r. J. S. (2) uczestniczył w radach budowy z ramienia Przedsiębiorstwa (...) S.A., do niego inwestor kierował pisma. Powód starał się jak najlepiej wykonywać obowiązki związane z pracami przy (...) w S.", ale jego wiadomości uzyskane w dotychczasowym życiu zawodowym nie wystarczały do efektywnego nadzorowania wykonywania skomplikowanego zadania, w którym inwestor mając dofinansowanie z UE, zamówił nowoczesne rozwiązania technologiczne i chciał uzyskać urządzenia najwyższej jakości. Żaden z przedsiębiorców w Polsce nie produkował urządzeń o jakości wymaganej przez inwestora, zatem doszło do zamówienia suszarki (...) w spółce (...) z Austrii. Jednocześnie u producenta można było zamówić automatykę do suszarki, jednak nie było na rynku automatyki do pozostałych urządzeń, które miały być zainstalowane w termicznej suszarni (...) w S.. Spółka zatem musiała stworzyć je od podstaw wraz z instalacją elektryczną dla całego obiektu. Jednocześnie gabaryty poszczególnych elementów, np. silosów wymagały projektowania, a następnie wdrażania określonych rozwiązań technicznych i technologicznych w budownictwie, te zaś podjęcia przemysłowych kroków w odpowiednich fazach budowy. Przygotowanie wymagało znalezienia wykonawców np.: określonych dopiero podczas realizacji budowy poszczególnych jej elementów. Na opóźnienia złożyły się też inne przyczyny: późne uzyskanie pozwolenia na budowę, znaczne do kilku miesięcy opóźnienia dostarczenia silosów i utrudnienia z pracy z zewnętrznym biurem projektowym. W międzyczasie kurs euro poszedł w górę, i wartość np.: samej suszarki wyniosła 11mln, podczas gdy wartość całego projektu została ustalona na kwotę 27mln. Doszło do kilku przesunięć terminu wykonania inwestycji, na które początkowo inwestor się zgadzał. Od marca 2015r. Ł. S. i p. (...) podejmowali działania nadzorcze i uczestniczyli na radach budowy. W czerwcu został sporządzony protokół zaawansowania robót. W czerwcu 2015r. inwestor odstąpił od inwestycji.

Po przejściu przedsiębiorstwa przez I., od sierpnia 2014r. Ł. S. (główny prokurent) odsuwał J. S. (1) od podejmowania decyzji. W dniu 08.07.2015r. zakończyły się roboty przy realizacji projektu modernizacji oczyszczalni w S.. W okresie do przełomu czerwca i lipca 2015r. J. S. (1) pełnił obowiązki prezesa spółki. W połowie roku 2015 prezesem Zarządu został ustanowiony P. M.. Od listopada 2015r. powód nie był członkiem zarządu. Od tego czasu polecenia służbowe przekazywane były mu telefonicznie lub e-mailowo, Z dniem 20.10.2015r. pozwany zmienił siedzibę z S. na G. oraz nazwę na (...) SA.(dowód : przesłuchanie świadków: G. K. –k. 307v – 308, M. M. (1) –k. 308v -309v, A. S. (1) – k. 309v -310v, przesłuchanie M. M. (2) - protokół rozprawy z dnia 06.10.2016r. 00:6 do 00:49 k.732v-734 i 740, przesłuchanie strony powodowej –k. 305v-307, 620v-625, dokumenty – k. 77-186, w tym dotyczy kwestii takich jak: obowiązki inżyniera –k. 105v-106, obowiązki wykonawcy- 106-110, warunki –k.110v-113v, rozpoczęcie – 113 - 117, odpowiedzialność za wady, odstąpienie –k. 124, zawieszenie przez wykonawcę, ryzyko i odpowiedzialność 126-129v, obowiązki zamawiającego – odstąpienie od umowy przez wykonawcę - k.146-149, pismo zamawiającego –k. 150-156 oraz dokumenty na k. 182 -186v, k. 88)

W Polsce istnieje (...) Regionalnych Zarządów Gospodarki Wodnej (w S., G., P., W., G., K. i W.). Każdy Zarząd dysponuje stosowną stroną internetową z wykazem organizowanych przetargów publicznych. Na stronie każdego Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej (dalej także (...)) wskazywane były poszczególne zespoły pracy, które miały być wykonywane w ramach zamówień publicznych, np.: inwestycje dotyczące zbiorników wodnych takich jak jeziora, rzeki, morza(bezsporne).

W 2016r. Gminny Zakład (...) w B. ogłosił przetarg na budowę kompostowni O. Ś. oraz modernizacji Stacji (...)

(...) SA w S. z zasady wypełniali wnioski urlopowe i wpisywali się do ewidencji czasu pracy. J. S. (1) z zasady umawiał się co do wykorzystania urlopu ad hoc, wnioski składał pisemnie lub telefonicznie, za pomocą sms-a, ale też ustnie. Najczęściej korzystał z urlopów przez 10 dni roboczych w okresie zimowych, gdy Przedsiębiorstwo nie prowadziło wzmożonej działalności gospodarczej. O udzielenie urlopu zwracał się do P. P. w S. lub P. M. w G..

J. S. (1) wypełnił na piśmie wnioski o urlop datowany na dzień 04.01.2016r., który obejmował okres od dnia 25.01. do dnia 29.01.2016r. W okresie między 20 a 22.01.2016r. osoby uprawnione do udzielenia mu urlopu nie przebywały w O., zajmowały się pracą w miejscach wykonywania stałych zadań.

(...) SA był reprezentowany przez zarząd w osobach: P. M. (prezes), P. Ł. (wiceprezes) i P. P. (członek zarządu) i Ł. S. (członek zarządu, prokurent).

W dniu 22.01.2016r. J. S. (1) wykonywał swoje obowiązki pracownicze, m.in. przygotowywał oferty, wysyłał wiadomości e-mailowe dotyczące zadań pracowniczych. Poprzez sms-a o godz. 11.09. P. M. zwrócił się do niego z zapytaniem o to, jak toczą się prace nad (...) J. S. (1) odpowiedział, opisując działania poszczególnych pracowników. Wskazał, że na ten dzień nie może podać więcej szczegółów zaawansowania prac. Jednocześnie zwrócił się sms-owo o zatwierdzenie urlopu. Otrzymał sms-owo odpowiedź: „tak”. W okresie od dnia 25.01. do dnia 29.01.2016r. powód korzystał z urlopu wypoczynkowego. Nikt z zarządu nie kontaktował się z nim w dniach od 22 do 31.01.2016r., wskazując, że w tym czasie zaistniała sytuacja trudna lub kryzysowa, wystąpiły nagłe potrzeby wykonywania pracy na rzecz Spółki, które wymusiłyby zmianę terminu skorzystania z urlopu wypoczynkowego przez powoda. (dowód: przesłuchanie powoda –k. 305v-307, 620v-625, dokumenty dołączone na k. 21-22, 210-211, przesłuchanie M. M. (2) - protokół rozprawy z dnia 06.10.2016r. 00:6 do 00:49 k.732v-734 i 740)

J. S. (1) dokonywał zapłat powierzoną mu kartą płatniczą. Obrót na karcie wynosił około 7977,74zł, na które składały się różne kwoty, najczęściej obejmujące transakcje bezgotówkowe na stacjach paliw, przy czym żadna z nich nie wynosiła 555,14zł. W dniu 23.01.2016r. powód dokonała zakupu paliwa na kwotę 277,57zł i pobrania w ramach cash back kwoty 277,57zł. (zob. dowód: k. 187, k.190- 191)

W dniu 27.01.2016r. spółka (...) SA w S., G. została przez Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w S. pozwana na kwotę (...)zł tytułem opóźnień na kontrakcie wskazanym w wypowiedzeniu umowy o pracę. (dowód: dokumenty -k. 77-88, przesłuchanie świadków : G. K. - k.307v-308, M. M. (1) - k.308v- 309v, A. S. (1) - k.309v-310, przesłuchanie powoda –k. 305v-307, 620v-625,).

Prezes Zarządu P. M., Wiceprezes P. Ł., Członek Zarządu P. P. wezwali J. S. (1) do G. do nowej siedziby Spółki.

P. Ł. przygotował na piśmie oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia na podstawie art. 52 par. 1 pkt 1 kp, z dniem potwierdzenia otrzymania niniejszego pisma, umowę o pracę obowiązującą od 1 marca 2011 roku. Jako przyczyny wskazał ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych polegające na rażącym nie wywiązywaniu się z obowiązków pracowniczych, a w szczególności:

1. nie wywiązaniu się z polecenia pracodawcy, którego przedmiotem było szczegółowe monitorowanie przetargów publikowanych przez (...) jako bardzo istotnych dla Spółki.
2. nie identyfikowaniu szans rynkowych czego skutkiem było nie złożenie oferty przez Spółkę w ogłoszonym przetargu na budowę kompostowni w miejscowości B..
3. braku na starannej nadzoru nad realizacją projektu „(...) (...) w S.” czego skutkiem było poniesienie przez Spółkę szkody oraz straty o znacznych rozmiarach.,
4. rozpoczęcie urlopu przed jego udzieleniem przez pracodawcę w dniach od dnia 22.01.2016r do dnia 31.01.2016r.

W oświadczeniu datowanym na dnia 09 lutego 2016 r., którego egzemplarz okazano J. S. (3) w dniu 10 lutego 2016 r., nie wyjaśniono na czym polegają wymienione zarzuty. Choć powód miał możliwości zapoznania się z treścią oświadczenia, to przyczyny nie były dla niego zrozumiałe, a nikt z zarządu pozwanego nie wytłumaczył powodowi szczegółowo dlaczego dochodzi do rozwiązania z nim umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia z jego winy. Powód miał możliwość zapoznania się ze złożonym na piśmie oświadczeniem, ale odmówił jego przyjęcia. W dniu 10 lutego 2016r. została sporządzona notatka dotycząca nieprzyjęcia oświadczenia. W dniu 10.02.2016r. oświadczenie zostało powodowi przesłane, a powód został zobowiązany do zwrotu w terminie 2 dni powierzonego mu mienia spółki. Oświadczenie zostało odebrane przez powoda w dniu 16.02.2016r. Powód był wzywany e-mailowo do zwrotu samochodu. Zwrócił go na wezwanie, najpóźniej 2 tygodnie od złożenia oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia. (dowód: pisma – k. 16, 188, 189 przesłuchanie strony powodowej –k. 305v -307, 620v-625)

(...) SA wynajął samochód F. (...) na okres 07.02- 15.02.2016r. i 15.02.- 22.02.2016r. i dokonał opłaty za wynajem 787,20x 2 = 1574,40zł. Klasa tego samochodu była znacznie niższa niż samochodu powierzonego powodowi. Został przeznaczony do użytkowania jednemu z szeregowych pracowników. (dowód: faktury –k. 190-191, przesłuchanie powoda –k. 305v -307, 620v-625,)

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie w całości co do kwoty głównej, natomiast z uwagi na rodzaj roszczenia Sąd przyznał odsetki od dnia doręczenia pozwu stronie przeciwnej.

Sąd dał wiarę wszystkim przesłuchanym świadkom, gdyż podawali okoliczności logicznie i wprost odpowiadali na pytania, z tym, że świadek M. S. nie przedstawił zbyt wielu okoliczności dotyczących rozwiązania umowy o pracę z powodem, twierdząc, że nie posiada takich wiadomości.

Sąd dał wiarę przedłożonym dokumentom, gdyż żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości.

Bardzo istotne znaczenie dla wyjaśnienia okoliczności sprawy miało przesłuchanie M. M. (2). (zob. protokół rozprawy z dnia 06.10.2016r. 00:6 do 00:49 k.732v-734 i 740) Świadek ten w sposób zdystansowany, szczegółowo opisał przebieg procesu wykonania projektu modernizacji oczyszczalni ścieków w S. zwanego też (...) (...) w S.", zakresu obowiązków powoda i sposobu realizacji zadań. Świadek swobodnie i jasno odpowiadał na bardzo konkretne pytania. Wskazał na zaangażowany stosunek powoda w wykonywanie obowiązków pracowniczych, przy jednoczesnym braku wiedzy w zakresie projektowania i organizowania pracy przy tak nowatorskim projekcie, jak ten realizowany w S..

W świetle dokumentów powoda z akt osobowych i przesłuchania M. M. (2) powód starał się jak najlepiej wykonywać obowiązki związane z pracami przy (...) (...) w S.", ale jego wiadomości uzyskane w dotychczasowym życiu zawodowym nie wystarczały do wykonywania skomplikowanego i w pewnym sensie pionierskiego zadania. (praca jako z-ca dyrektora ds. Marketingu, dyrektor marketingu, kierownik zakładu i prezes zarządu). Powód nie miał kwalifikacji w zakresie budownictwa, nie zajmował się konstruowaniem urządzeń czy budynków, zatem opierał swoją wiedzę w jaki sposób prace powinny być o wiadomości uzyskane od zespołu. Świadek M. M. (2) opisała, że za każdym razem zespół musiał mu opowiadać o toku prowadzonych prac, pokazywać dokumenty. Świadek nie miała nic do zarzucenia powodowi, jeżeli chodzi o strategię. Jednocześnie wskazała, że powód ulegał naciskom dyrektora lub prezesa, miał problemy z decyzywnością. M. M. (2) wskazała, że po odsunięciu od podejmowania decyzji, powód „ (...)

Świadek wskazał, że doszło do opóźnień w przygotowaniu, gdyż inwestor mając dofinansowanie zamówił najnowocześniejsze urządzenia najwyższej jakości i chciał takie urządzenia uzyskać. Żaden z przedsiębiorców w Polsce nie produkował urządzeń o jakości wymaganej przez inwestora, zatem doszło do zamówienia suszarki w spółce (...) z Austrii. Do suszarki można było zamówić automatykę u producenta, jednak nie było na rynku automatyki do pozostałych urządzeń, które miały być zainstalowane w termicznej suszarni (...) w S. i trzeba było wraz z instalacją elektryczną stworzyć je od podstaw. Jednocześnie gabaryty poszczególnych elementów, np. silosów wymagały projektowania, a następnie wdrażania określonych rozwiązań technicznych, te zaś podjęcia przemysłowych kroków

w odpowiednich fazach budowy. Świadek podkreślała, że przygotowanie wymagało znalezienia wykonawców np.: określonych podczas realizacji budowy poszczególnych jej elementów.

W międzyczasie kurs euro poszedł w górę, i wartość np.: samej suszarki wyniosła 11mln, podczas gdy wartość całego projektu została ustalona na kwotę 27mln. Skoro całość projektu obejmowała 6 obiektów, w tym konstrukcje, 2 przepompownie ścieków własnych, suszarki do przepompowni, wykonanie zbiornika podziemnego. Świadek wskazał też, że były opóźnienia na wymienionej inwestycji, czego główną przyczyną był brak projektów. Świadek wskazał, że zespół nie mógł dogadać się z powodem jako prezesem, z jego strony był brak decyzyjności, gdyż nie rozumiał problemów, nie wiedział jak długie są okresy oczekiwania na urządzenia, których zespół nie potrafił wykonać sam, że prace pochłaniają takie ilości pieniędzy. Z wypowiedzi M. M. (2) wynikało, że konstrukcje musiały być wykonane ze specjalnej stali kwasoodpornej, gdyż zwykła pod wpływem zawartości podlegała szybkiemu niszczeniu. Stal taka była 2,5 raza droższa niż zwykła stal kwasoodporna i nie było możliwości taniego zamówienia konstrukcji. Zespół starał się znaleźć możliwie tanich dostawców, ale było to utrudnione. Jednocześnie brak było projektów poszczególnych urządzeń, ani ich zainstalowania, na których zespół mógłby pracować, np.: nie było projektów automatyki do wirówki. Projekt automatyki wirówki i ich wykonanie zostały sporządzone wraz z instalacją elektryczną dzięki zaangażowaniu kierownika kontraktu A. S. (1) i jego wcześniejszemu doświadczeniu zawodowemu i znajomościom z poprzednich prac.

M. M. (2) podała wprost, że działania powoda w zakresie problemów przy prowadzonej inwestycji należy określić jako nieumyślne naruszenie obowiązków pracowniczych, nie było to rażące niedbalstwo, choć doszło do narażania pozwanego na szkodę. Ostatecznie powód stracił wiarę w powodzenie inwestycji. Na co wpływ miało podejmowanie decyzji przez prokurenta Ł. S. dotyczącego każdego, nawet najmniejszego wydatku.

Świadek M. M. (2) wskazała, że osoby, które udzielały powodowi urlopu wykonywały pracę w innym miejscu, niż jego zwyczajne miejsce wykonywania pracy. Powód nie był zobowiązany jak szeregowi pracownicy do wypełniania wniosków urlopowych i ewidencji czasu pracy, a urlopy były mu udzielane w sezonie zimowym, najczęściej w ilości 3 tygodni.

Świadek M. M. (2) podkreśliła, że oferty przez dłuższy czas przygotowała kierownik działu technicznego - A. M., a po przeniesieniu działu ofertowania do O. A. B.. Powód zaś w związku z pełnioną funkcją nie był zobowiązany do oceny ofert pod względem technicznym, ale strategicznym. Powód zatem wskazywał np.: procent zysku z danej inwestycji, mógł obniżać ofertę cen jednostkowych. Świadek wskazała na to, że powód był uprawniony do negocjowania ceny inwestycji. Jednocześnie świadek wskazał, że doszło do przesunięć terminu wykonania inwestycji, że już na wstępnym etapie były problemy z przedłużającym się okresem uzyskania pozwolenia na budowę.

Sąd dał wiarę zeznaniom jakie przedstawili świadkowie: G. K. (k.307v-308), M. M. (1) (k.308v- 309v) i A. S. (1) (k.309v-310) oraz E. R. (k.639 -640) okoliczności przez nich podane uzupełniły przesłuchanie świadka M. M. (2). Jednocześnie ostatni z wymienionych świadków miał możliwość najpełniejszej wypowiedzi.

Jednocześnie E. był pozwany o zapłatę odszkodowania na rzecz zamawiającego. Na etapie, w którym A. S. (2) uczestniczył w projekcie pozwany zapłacił 350.000 za opóźnienie kontraktu. Świadek ten jednak nie znał daty zapłaty. Stwierdził, że powód nie miał wpływu na niektóre opóźnienia, np.: związane z uzyskaniem pozwolenia na budowę. Świadek nie był w stanie stwierdzić, czy powód miał wpływ na opóźnienia w realizacji inwestycji spowodowane opóźnieniami w wykonaniu projektów przez zewnętrzne biuro projektowe, ale starał się zaradzić tym opóźnieniom, pisał pisma o przedłużeniu terminów. Świadek podkreślił, że wybór biura projektów mógł być wadliwy, z uwagi na brak doświadczenia w projektowaniu poszczególnych elementów inwestycji.

Przypomnieć należy, że w sprawach cywilnych, w tym z zakresu prawa pracy obowiązuje zasada kontrydiktoryjności (art.3kpc), zatem strony są obowiązane podejmować działania, aby wyjaśnić okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sporu i przedstawiają Sądowi dowody na ich zaistnienie.

Z zasady w procesie cywilnym obowiązuje również zasada koncentracji materiału dowodowego, który zobowiązuje strony do przygotowania dających się prowadzić dowodów na początku procesu, a Sąd do przeciwdziałania przewlekłości postępowania.

Pełnomocnicy obu stron zgłosili wnioski o przeprowadzenie wielu dowodów osobowych. Działanie pełnomocników stron, w tym pełnomocnika powoda prowadziły do obstrukcji procesowej. Ani w pozwie, ani w kolejnych licznych pismach procesowych pełnomocnik powoda nie przedstawił żadnych możliwości kontaktu ze świadkami w tym wskazanymi w pozwie, mimo tego, że przez cały czas trwania procesu od dnia 24.02.2016r. do 05.07.2017r. powód posiadał informacje dotyczące numerów telefonów poszczególnych świadków, które ujawnił dopiero podczas rozprawy w dniu 05.07.2017r. Wskazać też należy, że pełnomocnik powoda, mimo, że jego mocodawca znał telefony świadków zawnioskowanych w pozwie w całym okresie procesu nie spowodował również, aby przybyli do Sądu na którekolwiek z terminów wyznaczonych rozpraw (w tym w dniach 23.11.2016r., 05.07.2017r., 17.07.2017r., 06.10.2017r.). Większość osób, które miały być wezwane na wniosek pozwanego nie stawiła się do Sądu i nie odebrała wezwań.

Należy podkreślić, że zgodnie z obowiązkiem z art.207 i 217kpc, Sąd podjął kroki, które miały na celu niedopuszczenie do obstrukcji procesowej(k.265, 407,417, 422, 423, 452), związanej z brakiem działania pełnomocników stron i pozwanego celem skoncentrowania materiału dowodowego między rozprawami, które z uwagi na zmniejszoną obsadę tutejszego wydziału nie mogły być wyznaczone w krótszych terminach.

W pozwie pełnomocnik powoda zawnioskował świadków: S. K. (1), A. Z. i S. K. (2) na okoliczności świadczenia i okresu świadczenia przez powoda pracy w O., obowiązków pracowniczych wymienionych świadków, powołania nowego biura zajmującego się kosztorysowaniem i przygotowaniem ofert, a także przejęcia przez to biuro obowiązków dotychczas spoczywających na pracownikach pracujących w oddziale w O.. Okoliczności to nie były sporne między stronami; po ustaleniu, że sprawa będzie rozpoznawana w tutejszym Sądzie, pozwany ich nie kwestionował. Ponadto przedstawione zostały dokumenty, które potwierdzały część okoliczności, na które miała być przesłuchiwana świadek E. Z. również wnioskowana przez pełnomocnika powoda. Jednocześnie świadek M. M. (2) wskazała, że powód nie przebywał stale w S., tylko dojeżdżał do nich 2 razy w tygodniu z O., gdzie wykonywał pracę w biurze. Podobnie zeznała E. R.. Powód często przemieszczał się i inaczej niż pozostali pracownicy składał wnioski urlopowe.

Przypomnieć należy, że Sąd zgodnie z art. 472 kpc w brzmieniu do dnia 08.09.2016r. i art. 149¹ kpc w brzmieniu po tym dniu, może wzywać strony, świadków, biegłych lub inne osoby w sposób, który uzna za najbardziej celowy, z pominięciem sposobów doręczeń przewidzianych w rozdziale 2, jeżeli uzna to za niezbędne do przyspieszenia rozpoznania sprawy. Wezwanie dokonane w ten sposób wywołuje skutki przewidziane w niniejszym kodeksie, jeżeli jest niewątpliwe, że doszło ono do wiadomości adresata w terminach określonych w art. 149 § 2 kpc.

Sąd zobowiązywał pełnomocnika powoda do podawania adresów świadków, jednak na wezwanie Sądu w dniu 16.03.2017r. (zarządzenie z dnia 28 lutego 2017 r.) wymieniony nie ustalił miejsca zamieszkania wraz z kodem świadków wskazanych w pozwie mimo dostępu powoda do numerów telefonów świadków oraz nie przedstawił danych (np.: numerów telefonów lub e-maili) pozwalających Sądowi ustalenie ich miejsca zamieszkania wraz z kodem poprzez kontakt telefoniczny oraz zastosowanie art. 472 kpc w brzmieniu do dnia 08.09.2016r. i art. 149¹ w brzmieniu po tym dniu.

Skoro istniały przeszkody do przesłuchania świadków Sąd, zakreślił termin w trybie art. 242 kpc. Sąd starał się też przesłuchać świadków przed 06.10.2017r. w drodze odezwy. Do przesłuchania w tym okresie nie doszło. Świadkowie mimo wezwania ich w dniu 05.07.2017r. do stawiennictwa na dzień 06.10.2017r. nie stawili się. Sąd zatem postanowił pominąć ww. dowody, w tym przesłuchanie świadków, których wezwał w trybie art. 149 kpc i co do których został do dnia rozprawy 06.10.2017r. zakreślił termin do przesłuchania w trybie art. 242kpc, uznając, że późniejsze przeprowadzenie dowodu spowodowałoby zwłokę w postępowaniu.

W świetle przesłuchania świadka M. M. (2) wiarygodne jest, że w okresie stycznia 2016r. decyzje co do urlopu powoda były podejmowane przez jego przełożonych, którzy na co dzień nie mieli z nim kontaktu osobistego, przebywali w G. lub S., gdzie stale wykonywali swoje obowiązki. Nie mieli kontaktu osobistego z powodem.

Po przesłuchaniu M. M. (2), nie było konieczne przesłuchanie świadka E. Z., gdyż przesłuchanie powoda co do wykonywania pracy w dni robocze, a także udzielenia i wykorzystania urlopu wypoczynkowego w okresie wnioskowanym stało się wiarygodne. W świetle dołączonych dokumentów, w tym wydruku na k. 22 z treści sms-a z zapytaniem „czy udzielisz urlopu”, odpowiedź tak” została potwierdzona okoliczność podnoszona przez powoda, że udzielono urlopu powodowi w okresie objętym wnioskiem za okres 25 -29.01.2016r. w dniu 22.01.2016r. Potwierdzają to również dokumenty dołączone na k. 210-211, stanowiące potwierdzenie wysłania e-maili o treści związanej z wykonywaniem obowiązków pracowniczych.

Jednocześnie wiarygodne jest w świetle powyższego przesłuchanie powoda, że w dniu 22.01.2016r. wykonywał swoje obowiązki pracownicze. Świadek E. Z. miała być również słuchana na okoliczność wynajęcia pojazdu zastępczego dla niej. Dokumenty przedstawione przez pozwanego nie postają w związku czasowym z żądaniem zwrotu samochodu V., zatem zarzuty pozwanego w tym zakresie są nielogiczne.

Przypomnieć należy, że Sąd jest zobowiązany badać zachowanie warunków formalnych i zasadność oddzielnie każdej przyczyny oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę. Sąd zatem był zobowiązany badać przyczynę której sformułowanie brzmi : nie wywiązanie się z polecenia pracodawcy, którego przedmiotem było szczegółowe monitorowanie przetargów publikowanych przez (...) jako bardzo istotnych dla Spółki. Pełnomocnik powoda żądał zobowiązania pozwanego do złożenia przez wszystkich ofert złożonych w trakcie przetargów publicznych ogłaszanych przez Regionalne Zarządy Gospodarki wodnej w latach 2012r. - 2016r. że Sąd prowadzi postępowanie w zakresie przyczyn wskazanych w oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia. Pełnomocnik pozwanego nie wskazał jaką okoliczność sporną chciał wykazać poprzez dołączenie tych dokumentów.

Należy też przypomnieć, że w pozwie pełnomocnik powoda wskazał, że wnosi o rozpoznawanie sprawy pod nieobecność powoda, jednocześnie podnosił formułowane w sposób nieuzasadnione zarzuty, że nie był informowany o terminach rozpraw, chociaż Sąd informował o terminie pełnomocnika substytucyjnego. W przypadku przesłuchania przez Sąd świadka w trybie zabezpieczenia na mocy art. 310 kpc, art. 313 kpc, art.314 kpc, w przypadkach nie cierpiących zwłoki(świadek nie mógł stawić się w terminie wyznaczonym na dzień 06.10.2017r.), z urzędu Sąd może przeprowadzić dowód także pod nieobecność strony i jej pełnomocnika.

Pozwany wnioskował także o przeprowadzenie opinii biegłego z zakresu księgowości i kosztorysowania na okoliczność straty spółki na kontraktach długoterminowych z Przedsiębiorstwem (...) w S., łącznej wysokości zapłaconych kar umownych (poprzez wpłaty, potrącenia oraz uruchomione gwarancję zapłaty) oraz nie uzyskanego zysku z tytułu odstąpienia od Kontraktu, Sąd biorąc pod uwagę opisane wyżej konstatacje nie widzi potrzeby przeprowadzania tego dowodu.

Zarzuty merytoryczne skierowane wobec powoda nawiązują do jego zakresu obowiązków, który w okresie przełomu 2015r. i 2016r. obejmował nadzorowanie przygotowywania ofert, analizę i ich przedstawianie zarządowi, a w okresie wcześniejszym - nadzorowanie prac Spółki jako Prezes Zarządu. Do akt osobowych nie został dołączony zakres obowiązków na piśmie. Powód przyznał, że w ostatnim okresie pracy otrzymywał polecenia telefonicznie i e-mailowo.

Należy przypomnieć, że do rozwiązania umowy z pracownikiem w świetle art. 61 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p. dochodzi, kiedy pismo rozwiązujące z nim umowę o pracę dojdzie do jego wiadomości w taki sposób, aby mógł się zapoznać on z jego treścią. Oświadczenie o rozwiązaniu umów o pracę bez wypowiedzenia nosi datę 09.02.2016r. i po tym dniu-10.02.2016r. zostało powodowi przedstawione, tak, że mógł się zapoznać z jego treścią, ale powód odmówił jego przyjęcia. Oświadczenie to zatem zostało mu doręczone w dniu 16.02.2016r.

Następnie powód kwestionował zachowanie terminu 30dniowego do złożenia oświadczenia. Termin ten jest liczony dla każdej przyczyny oddzielnie. Znaczna trudność w niniejszej sprawie związana była z ustaleniem daty, gdy osoba uprawniona do rozwiązania umowy o pracę dowiedziała się o zaistnieniu każdej z przyczyn uprawiających ją do rozwiązania umowy o pracę. Jednocześnie termin złożenia oświadczenia nie był kwestionowany przez pełnomocnika powoda co do 1, 2 i 4 przyczyny (k. 198), szczegółowo odniósł się tylko do terminu 3 przyczyny. Powód nie zgłaszał innych zarzutów formalnych do oświadczenia.

Sporne było czy w okresie 30 dni przed 10.02.2016r. pozwany dowiedział się o braku staranności nadzoru nad realizacją projektu „(...) (...) w S.” czego skutkiem było poniesienie przez Spółkę szkody oraz straty w znacznych rozmiarach . Zatem istotnym problemem w niniejszej sprawie było ustalenie czy został zachowany ww. termin określony w art. 52 § 2 k.p., jedynie co do przyczyny 3 jako terminu zawitego, czyli takiego po którego upływie nie ma możliwości złożenia oświadczenia gdyż jego upływ powoduje definitywną utratę możliwości dokonania czynności prawnej rozwiązania stosunku pracy bez wypowiedzenia. Przypomnieć należy, że termin ten nie ulega ani zawieszeniu ani przerwaniu i sąd nie może go przywrócić, nawet jeśli okoliczności, na które powołuje się strona, można by uznać za usprawiedliwiające opóźnienie

Sąd zatem skupił się na ustalaniu daty, gdy osoby z Zarządu, w tym uprawniona do rozwiązania umowy o pracę dowiedziały się o zaistnieniu przyczyny uprawiającej ją do rozwiązania z powodem umowy o pracę na skutek przyczyny 3. Rozstrzygnięcie tej kwestii wymagało starannej, szczegółowej i wnikliwej analizy wszystkich zachowań i oświadczeń składanych za pozwanego w okresie poprzedzającym doręczenie powodowi pisma w dniu 10.02.2016r. Bezsporne było, że nie dochodziło do zmiany w składzie organu zarządzającego, a pracodawcę reprezentował P. M., mógł w jego imieniu występować także P. Ł.. Z zasady wystarczające jest uzyskanie wiadomości o przyczynie uzasadniającej rozwiązanie umowy o pracę przez jednego z członków takiego organu , a więc termin miesięczny biegnie od dnia, w którym pierwsza z osób wchodzących w skład organu kolegiального dowiedziała się o okoliczności uzasadniającej rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia. Dowiedzieć się zatem mogli o niej także P. P. (członek zarządu) i Ł. S. (członek zarządu, prokurent).

Żaden z wymienionych nie stawiał się za pozwanego, wzywany prawidłowo. Zatem Sąd musiał tę okoliczność ustalić na podstawie innych dowodów niż przesłuchanie strony pozwanej. Powód podał, na skutek zarzutów do jego pracy przy ww. kontrakcie został odwołany z funkcji Prezesa. Sugerował, że od dnia odwołania w dniu 17.09.2015r. pozwany wiedział o okolicznościach związanych z przyczyną 3, zatem w dniu 17.10.2015r. upłynął termin do złożenia oświadczenia bez wypowiedzenia. P. P. (członek zarządu) i Ł. S. (członek zarządu, prokurent) znali kwestie związane z prowadzeniem inwestycji –modernizacji oczyszczalni ścieków w S. jeszcze przed tym dniem. Z twierdzeniem powoda można się zgodzić pewnie jedynie co do tego, że jeszcze przed 17.09.2015r. i w dniu 17.09.2015r. pozwany oceniał zachowanie powoda jak niezgodne z jego zakresem obowiązków. Istotne jest jednak ustalenie kiedy doszło do powzięcia przez pracodawcę wiadomości o okoliczności wszystkich informacji niezbędnych do podjęcia decyzji, a

więc nie tylko informacji o samym zdarzeniu, ale również o osobie odpowiedzialnej i

innych okolicznościach, które decydują o możliwości rozwiązania stosunku pracy w

trybie natychmiastowym (np. rozmiarze szkody, następstwach zdarzeń, które decydują o kwalifikacji zachowania pracownika (np. wysokości szkody, która może się ujawnić po pewnym czasie od zdarzenia, stopniu winy pracownika). Muszą to być wiadomości pewne, dlatego pracodawca może przeprowadzić postępowanie sprawdzające, dotyczące tych okoliczności. Każdy z tych elementów jest oceniany przez pryzmat sformułowania przyczyny.(zob. tezy z orzeczeń II PK 320/10 z dnia 7.06.2011r., II PK 389/01 z dnia 25.07.2002r., IIPK 310/09, z dnia 28.04.2010r.)

Przyczyna wpisana w orzeczeniu obejmuje zaś kwestie straty spółki na kontraktach długoterminowych z Przedsiębiorstwem (...) w S. oraz szkody w znacznych rozmiarach, Sąd zatem był zobowiązany zbadać kiedy o stratach i szkodach dowiedziała się osoba uprawniona do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia.

Bezspornym było, że pozew Przedsiębiorstwa (...) w S. był datowany na dzień 27.01.2016r., a zatem dopiero z tego pozwu pozwany dowiedział się pewnie, że wymienione przedsiębiorstwo dochodzi kwoty (...) które pozwany mógł identyfikować z „poniesieniem przez Spółkę szkody”.

Bezspornie między tą datą i dniem złożenia oświadczenia jest okres krótszy niż 1 miesiąc. Równocześnie pozwany podnosił, że na początku 2016r. Spółka przystąpiła zgodnie z ustawą o rachunkowości do rozliczenia i ewidencji kontraktu długoterminowego będącego przedmiotem zaskarżonej umowy. Pozwany zatem od początku 2016r. wiedział, że spółka poniosła lub co najmniej mogła być narażona na znaczną stratę z uwagi na jego zdaniem źle skosztorysowany, przeprowadzony i ewidencjonowany przetarg. Tym bardziej, że w radach budowy brali udział Ł. S. i P. P. i p. (...). Zatem już wtedy Spółka mogła prowadzić postępowanie celem ustalenia, jakie są przyczyny takiego stanu rzeczy i kto jest odpowiedzialny za doprowadzenie do trudnej sytuacji inwestycyjnej. Upływ jednomiesięcznego terminu z art. 52 § 2 k.p. zatem mógł nastąpić jeszcze przed dniem 10.02.2016r. albo w tym dniu, albo już po. Termin ww. biegnie bowiem od zakończenia podjętego niezwłocznie i sprawnie przeprowadzonego wewnętrznego postępowania sprawdzającego. Istotne było kiedy pozwany ustalił ostatnią okoliczność potrzebną do postawienia zarzutu powodowi. Jak wynika zaś z przesłuchania świadków nikt nie prowadził postępowania z ich udziałem. Pozwany nie przedstawił Sądowi też wyników rozliczenia i ewidencji ww. kontraktu, w którym byłaby wskazana data pewna zakończenia prac i ewentualnego dowiedzenia się przez pozwanego o poniesieniu przez Spółkę szkody lub straty w znacznych rozmiarach.

Jednocześnie za projekt ten był odpowiedzialny nie tylko powód, ale i świadek A. S. (2), jak również członek Zarządu pozwanego- P. P., zatem pozwany powinien wykazać także terminy w jakich członkowie Zarządu dowiadywali się o okolicznościach w zakresie dotyczącym tylko powoda, które następnie zostały wpisane jako 3 przyczyna w oświadczeniu.

Pozwany nie wykazał, aby jedyną odpowiedzialność za przedłużenie się czasu trwania inwestycji ponosił pełniący w ww. okresie funkcję Prezesa Zarządu powód, z uwagi na składanie oświadczeń woli za Spółkę, nadzór nad działem oferowania i kosztorysowania.

Skoro pozwany nie udowodnił, że dowiedział się o ostatniej okoliczności dopiero na skutek prowadzonego przez siebie postępowania wyjaśniającego w okresie po 10.01.2016r., to Sąd ostatecznie podzielił zarzuty ze strony powoda dotyczące nie zachowania warunków formalnych oświadczenia o rozwiązaniu umów o pracę bez wypowiedzenia. Przyjmując, że oświadczenie w zakresie tej przyczyny zostało złożone po terminie, rozwiązanie z nim umowy o pracę nastąpiło z przekroczeniem terminu z art. 52 § 2 k.p. a więc z naruszeniem przepisu o rozwiązywaniu umowy o pracę.

Powód podnosił, że rozwiązanie z nim umowy o pracę w trybie art. 52 § 1 pkt 1 k.p., tj. z powodu ciężkiego naruszenia przez pracownika obowiązków pracowniczych, nie jest uzasadnione. Należy podkreślić, że powód był pracownikiem z długim stażem, znał w praktyce swój zakres obowiązków i konieczność wykonywania czynności z odpowiednim zaangażowaniem i starannością. Jednocześnie wystąpienie chociaż jednej z wskazanych w oświadczeniu przyczyn, czyni oświadczenie uzasadnionym.

Na gruncie ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego, pracodawca nie był uprawniony do rozwiązania umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia, ze względu na:

- nie wywiązaniu się z polecenia pracodawcy, którego przedmiotem było szczegółowe monitorowanie przetargów publikowanych przez (...) jako bardzo istotnych dla Spółki.
- nie identyfikowaniu szans rynkowych czego skutkiem było nie złożenie oferty przez Spółkę w ogłoszonym przetargu na budowę kompostowni w miejscowości B..
- braku na starannego nadzoru nad realizacją projektu(...)(...) w S." czego skutkiem było poniesienie przez Spółkę szkody oraz straty o znacznych rozmiarach.

- rozpoczęcie urlopu przed jego udzieleniem przez pracodawcę w dniach od dnia 22.01.2016r do dnia 31.01.2016r.

Biorąc pod uwagę przesłuchanie świadków i dołączony materiał zdjęciowy oraz dokumenty, Sąd doszedł do przekonania, że podane w oświadczeniu przyczyny nie uzasadniają rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika.

Przyczyna 1: Nie wywiązywanie się z polecenia pracodawcy, którego przedmiotem było szczegółowe monitorowanie przetargów publikowanych przez (...) jako bardzo istotnych dla Spółki.

Pozwany nie udowodnił, że Prezes Zarządu P. M. dążył do poszukiwania nowych obszarów działalności i w tym celu wydał powodowi jako pełniącemu obowiązek dyrektora marketingu, polecenie monitorowania przetargów publicznych organizowanych przez (...). Z żadnego dowodu nie wynika także, aby powód umyślnie lub na skutek rażącej nieumyślności zignorował takie polecenie i nie przedstawił zarządowi żadnych propozycji w zakresie organizowanych przetargów. Samo złożenie kopii stron internetowych (...) nie potwierdza, że powód nie wykonywał swoich obowiązków: nie rozpoznał, nie zapoznał się, nie przeanalizował, ani nie przedstawił zarządowi możliwości w zakresie robót budowlanych mających za przedmiot przykładowo konserwację skarp na kanałach, rozbiórki bulwarów nadrzecznych, usuwanie gruzów spod mostów. E. R. potwierdziła, że powód wykonywał w tym zakresie swoje obowiązki.

Przyczyna 2: Nie identyfikowanie szans rynkowych czego skutkiem było nie złożenie oferty przez Spółkę w ogłoszeniu przetargu na budowę kompostowni w miejscowości B..

Pozwany sformułował przyczynę w sposób niezrozumiały i ogólny, a jednocześnie nie przedstawił powodowi uzasadnienia ustanego, tak, aby ten wiedział czego dotyczy wymieniona przyczyna. Zgodnie z zakresem, do obowiązków powoda należała analiza możliwości udziału pozwanego w przetargach publicznych. Trudno powiedzieć, co pozwany miał na myśli używając sformułowania: „nie identyfikowanie szans rynkowych”. Pozwany przedstawił kopię ogłoszenia z dnia 20 stycznia 2016r. dotyczącego przetargu na budowę (...) (...) ściekowych oraz modernizacji stacji odwadniania (...) na oczyszczalni ścieków w B.. Na podstawie tego jedyne dowodu trudno, przyjęc aby pozwany udowodnił, że powód naruszył w sposób ciężki podstawowe obowiązki pracownicze w okresie od dnia 20 do 22 stycznia 2016r. Pozwany nie wykazał, aby powód nie zadbał pomimo nałożonych obowiązków o nadanie w/w zamówieniu publicznemu właściwego procedowania w strukturach Spółki. Nie udowodnił, aby w dniu 22.01.2016r. korzystał z urlopu, a następnie po powrocie z urlopu wypoczynkowego nie zajął się tym problemem.

Przyczyna 3: Brak staranności nadzoru nad realizacją projektu (...) (...) w S." czego skutkiem było poniesienie przez Spółkę szkody oraz straty znacznych rozmiarach.

Strony nie prowadziły postępowania co do okoliczności, które przyczyniły się do odwołania powoda z funkcji Prezesa Zarządu, czy przyczyną tego było jego postępowanie związane z kontraktami realizowanym dla Przedsiębiorstwa (...) w S..

Inwestycja opisana jako (...) (...) w S." była wykonywana przez zespół pracowników. Pozwany zaś nie przedstawił żadnych dowodów, aby prowadził postępowanie celem ustalenia roli poszczególnych osób przy realizacji tego projektu momentu w którym dowiedział się o wszystkich poszczególnych elementach splotu zdarzeń. Zgodnie z dowodami, przedłużenie i ostateczne odstąpienie zamawiającego od umowy nastąpiło na skutek splotu różnych problemów, w tym organizacyjnych, Szczegółowo opisane to zostało przy uwagach odnoszących się do przesłuchania świadka M. M. (2). Świadek ten wskazał wprost, że powód nie działał umyślnie ani na skutek rażącego niedbalstwa, ale nie miał wystarczającej wiedzy na temat przedmiotu kontraktu. Świadek ten podkreślał, że powód nadzorował prace, podejmował wysiłki w celu zrealizowania zadania.

Nawet jeżeli powód przyczynił się do sytuacji powstania opóźnień oraz ostatecznie odstąpienia od umów, co naraziło Spółkę nie tylko na utratę możliwego uzyskania zysku z Kontraktu, ale na roszczenia odszkodowawcze, to nie uczynił tego umyślnie lub na skutek rażącej niedbałości.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2013 r. II PK 81/13 na pojęcie ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych składają się trzy elementy: „bezprawność zachowania pracownika (naruszenie podstawowego obowiązku pracowniczego), naruszenie albo zagrożenie interesów pracodawcy, a także zawinienie obejmujące zarówno winę umyślną, jak i rażące niedbalstwo”. Aby zachowanie pracownika spełniało przesłankę z art. 52 § 1 kodeksu pracy muszą zostać spełnione wszystkie trzy powyższe warunki łącznie. Ocena stopnia winy powinna nastąpić w stosunku do naruszenia podstawowych obowiązków pracownika (SN III PK 50/30), co nie zostało rozważone przez pozwanego a przyjęte a priori. Ponadto stopień winy pracownika musiałby zostać zakwalifikowany jako znaczny, co oznacza że należałoby sprawcy przypisać przynajmniej rażące niedbalstwo. Rażące niedbalstwo jest wyższym od niedbalstwa stopniem winy nieumyślnej. Przez rażące niedbalstwo rozumie się „niezachowanie minimalnych zasad prawidłowego zachowania się w danej sytuacji” (SN II PK 285/11). Pozwany na podstawie całokształtu okoliczności zdarzenia określił stopień winy jako znaczny, a działania powodów jako umyślne.

W świetle materiału dowodowego nie doszło do łącznego spełnienia dwóch przesłanek z art. 52 § 1 pkt 1 k.p.: 1/ pracownik dopuścił się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych; 2/naruszenie tych obowiązków spowodowało szkodę lub poważne zagrożenie dla interesów pracodawcy.

Nawet jeżeli doszło do zagrożenia interesów pracodawcy na skutek podjęcia się wykonania zadania, to nie ma podstaw do stwierdzenia, że powód przyczynił się do tego umyślnie lub w sposób rażąco niedbały wykonując swoje obowiązki. Jednocześnie pozwany nie wykazał, że badał przedmiotową, ale i podmiotową stronę czynu. Nie rozważał kwestii winy, którą a priori ocenił jako bliską umyślności. Jak wynika z jego przesłuchania, powód zaś miał dobre nastawienie do Spółki, (mówił o niej nasza). Pracował znacznie ponad 8 i 40godzinny wymiar czasu pracy, który go obowiązywał według dokumentów z akt osobowych.

Przyczyna 4: Rozpoczęcie urlopu przed jego udzieleniem przez pracodawcę w dniach 22.01.2016r. do 31.01.2016r.

Jak wynika z ustalonego materiału dowodowego, tryb składania wniosków o urlop w przypadku powoda był znacznie mniej sformalizowany niż w przypadku pracowników szeregowych. Składał bowiem wnioski i otrzymywał potwierdzenia udzielenia w formie sms-ów, albo ustnie. Nie była dla powoda sporządzana ewidencja czasu pracy. Przesłuchanie powoda wskazuje wiarygodnie, że w dniu 22.01.2016r. wykonywał czynności związane z pracą, w tym dniu wysyłał e-maile i sms-y. Brak jest podstaw do uznania, że powód rozpoczął urlop przed jego udzieleniem, skoro na swoje zapytanie z k. 22 z zapisem „czy udzielisz urlopu”, otrzymał odpowiedź od P. M. „tak” Biorąc pod uwagę, że powód z uwagi na specyfikę działalności gospodarczej pozwanego korzystał z urlopów w okresie zimowym po około 10dni roboczych, to wiarygodne jest, że wcześniej ustalił datę urlopu ustnie z P. M.. Ponadto powód przygotował wniosek datowany na 04.01.2016r. w którym nie była wskazana data 22.01.2016r., ale data 25.01.2016r. jako dzień rozpoczęcia urlopu, który miał trwać do dnia 31.01.2016r. Pozwany nie wykazywał na czym miała polegać wina umyślna lub rażące niedbalstwo w zakresie rozpoczęcia urlopu przed jego udzieleniem. Pozwany nie kontaktował się z powodem po dniu 22 do 31.01.2016r., nie informował o sytuacjach kryzysowych, ani nie żądał przerwania lub przesunięcia urlopu z uwagi na ważny interes Spółki. W świetle tych dowodów przyczyna 4 nie jest uzasadniona.

Zwolnienie powoda w trybie dyscyplinarnym w jego sytuacji pracowniczej i życiowej należy uznać na sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Z uwagi na treść art. 56 § 1 k.p. w zw. z art. 58 kp zgodnie z którym sąd pracy orzeka o odszkodowaniu. W świetle ustalonego stanu faktycznego, Sąd widzi podstawy do uwzględnienia roszczenia powoda o zasądzenie odszkodowania w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia za pracę wskazanego w umowie o pracę, tj. kwoty 18.954 zł, w łącznej wysokości 56.835zł.

Pozwany zgłosił zarzut potrącenia (k.48).

Uchwałą składu siedmiu sędziów z dnia 17 stycznia 2013 r. (sygn. akt II PZP 4/12), Sąd Najwyższy przesądził, że „odszkodowanie należne pracownikowi w związku z rozwiązaniem umowy o pracę na podstawie art. 55 § 1 k.p. nie podlega ochronie przewidzianej w art. 87 § 1 k.p.". Skoro odszkodowanie z art. 56 kp nie jest wynagrodzeniem i nie podlega takiej ochronie jak wynagrodzenie z art. 84 i nast. k.p., to z zasady dopuszczalne są potrącenia z wierzytelnościami pracownika innymi niż wynagrodzenie.

Przypomnieć należy jednak, że pozwany mógłby być uprawniony do dokonania potrącenia, gdyby obie wierzytelności były istniejące i wymagalne.

Pozwany nie wykazał, aby to jedynie powód swoim postępowaniem i zaniedbywaniem obowiązków przyczynił się do sytuacji powstania opóźnień oraz ostatecznie odstąpienia od umów, a zatem jest zobowiązany uiścić na jej rzecz kwotę (...). Pozwany nie przedstawił dowodu, aby Spółka zapłaciła taką kwotę i komu, aby zostało wydane prawomocne rozstrzygnięcie sądowe, które wskazywałoby na konieczność zapłaty odszkodowania w związku z wniesionym w dniu 27.01.2016 r. przez (...) Sp. z o.o. pozwem na kwotę (...)

W świetle ustalonego materiału dowodowego nie mogą się ostać także zarzuty potrącenia kwoty 555,14zł tytułem zwrotu wartości zatankowanego przez powoda paliwa w dniu 23.01.2016r. oraz wynajem auta zastępczego za samochód, który nie został przez niego w terminie zwrócony (k.190- 191) $787.20 \times 2 = 1574,40\text{zł}$. Potwierdzają to także dokumenty i przesłuchanie powoda.

Pozwany żądał potrącenia z ewentualnym odszkodowaniem kwoty 555,14zł tytułem wydatków nierozliczonych przez powoda. Jednocześnie nie wykazywał, aby powód nie rozliczył paliwa za okres od dnia 23.01.2016r. do dnia 10.02.2016r., albo przeznaczył je na swoje prywatne potrzeby. Twierdzenia pozwanego nie zostały poparte żadnymi środkami dowodowymi, jednocześnie wskazać należy, że powód korzystał z zakupów paliwa również po 23.01.2016r., w dniach 1.02., 2.02 i 03.02.2016r. Podobnie żadne dowody nie wskazują czy powód pieniądze pobrane w ramach (...)po otrzymaniu na stacji paliw, przeznaczył na inne niż służbowe cele. (rozliczenie transakcji na k. 187) Pozwany przedkładał wyliczeń, nie wzywał powoda do wyjaśnienia ewentualnych niezgodności saldo, ani nie żądał od powoda zapłaty przed otrzymaniem pozwu w niniejszej sprawie.

Pozwany żądał potrącenia z ewentualnym odszkodowaniem kwoty także 1574,40zł z uwagi na wynajem auta (k.190-191) czyli sumy kwot z dwóch dołączonych faktur po 787.20zł ($787.20 \times 2 = 1574,40\text{zł}$) -(k. 50v). Podkreślić jednak należy, że faktura z k. 190 została wystawiona za okres od dnia 07.02.2016r. do dnia 14.02.2016r. a faktura z k. 191 za okres od dnia 15.02.2016r. do dnia 19.02.2016r. Powód otrzymał wezwanie do zwrotu auta w dniu 16.02.2016r., dostał też e-maila z dnia 19.02.2016r., zatem wiedział, że powinien zwrócić samochód niezwłocznie, co wynika z umowy o powierzenia mienia. Niezwłocznie oznaczać może nawet 7dni. Zatem nie był w zwole przed dniem 23.02.2016r., a napawano nie przed dniem 16.02.2016r. Przedstawione faktury pozostają zatem bez związku z faktem, że powód posiadał powierzony samochód, gdyż dotyczą innego okresu. Jednocześnie samochód ten nie był wynajęty dla członka Zarządu, gdyż posiadali oni inne samochody, podobnej znacznie wyższej klasy niż wskazany w fakturze F. (...).

Wobec powyższego na podstawie przepisów powołanych, Sąd zasądził odszkodowanie w wysokości opisanej w pkt I, przy czym uznał, że brak jest podstaw do zasądzenia żądanej kwoty od dnia wniesienia pozwu, ale dopiero od dnia doręczenia pozwu i orzekł jak w pkt I .

Sprawa wpłynęła 24.02.2016r., pełnomocnikowi przysługuje stawka minimalna 360 zł z tytułu wynagrodzenia biorąc pod uwagę treść uchwały 7sędziów Sądu Najwyższego z dnia 24.02.2011r., w sprawie o sygn. akt I PZP 6/10, OSNP2011, nr21/22, poz. 268. Sprawa jest dość skomplikowana i czasochłonna, zatem Sąd przyjął podwójną stawkę minimalną.

Wobec powyższego o kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc i § 9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, które weszły w życie po 01.08.2015r., jak w pkt II sentencji.

Na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, po zmianach Sąd orzekł o kosztach sądowych.

Na podstawie art. 477² § 1 kpc Sąd wyrokowi w pkt. I nadał rygor natychmiastowej wykonalności, gdyż wynagrodzenie powoda wynosiło 18.954zł. (pkt III wyroku)

/-/ SSR Barbara Kokoryn